

Защо да изберете специалност „Архитектура“ във Варненския свободен университет?

Ако обичате да рисувате, да макетирате, да чертаете, да измисляте нови неща... Ако фантазията ви няма граници... Ако търсите престиж и успешна реализация [специалност „Архитектура“](#) е тъкмо за вас!

Защото въображението е в основата на пространственото мислене, добрата архитектурна практика осигурява престиж и уважение в обществото,

архитектурните дейности в бизнеса са добре платени и осигуряват добър стандарт на живот.

Архитектурата е компилация от техническа наука и изкуство за създаване на сгради и други строителни конструкции.

Изкуството в архитектурата изисква креативност при планиране на околното пространство, от пейката в парка до небостъргачите.

Техническата част включва множество проучвания и изчисления, необходими за изграждане на строителния обект.

Неразривната връзка между въображението на твореца и практическите умения правят архитектурните проекти произведения на изкуството.

- Какви допълнителни образователни перспективи предлага обучението по архитектура във ВСУ „Черноризец Храбър“?

Доц. д-р арх. Красимира Вачева, АФ, катедра „Архитектура и урбанистика“:

- По време на обучението си нашите студенти могат да провеждат: платени практики в ателиета на варненски архитекти, осигурени от университета, да се обучават безплатно един или два семестъра в европейски университети в рамките на програма „Еразъм+“, да сертифицират допълнително знанията си по чужди езици, да надграждат наученото като участват в реални архитектурни конкурси и работилници.

- Обучението по архитектура е престижно и за това се заплаща съответната цена. Какви възможности за допълнително финансиране на обучението предоставя Варненският свободен университет на студентите?

- Още при избора си на висше училище младите хора могат да се включат в [стипендиантската програма на Варненския свободен университет „Аз ще уча и ще успея в България“](#). По време на обучението нашите студенти могат да участват в работилници, семинари, конкурси, да изнасят доклади на научни форуми като всяко участие им носи бонуси. Облекчения има и при ранно записване (% от първата такса), за групов отговорник, за висок успех, както и в рамките на проекта „Студентски стипендии и награди“.

- Какви възможности се предоставят на вашите възпитаници след завършване на магистратурата по архитектура?

- След завършване на обучението си нашите възпитаници могат да запишат специализация (двегодишна магистратура), която да им осигури тясна квалификация в предпочитана от тях област – Опазване на културното наследство, Устройствено планиране или Параметричен дизайн.

И като говорим за архитектура... чудесен повод да ви представим още един от успешните ни възпитаници - **арх. Кристина Маринова**.

Кристина е родом от Варна, през 2009 завършва Национална гимназия за хуманитарни изкуства „Константин Преславски“ – гр. Варна. След това следва архитектура във Варненски свободен университет „Черноризец Храбър“. В края 2015г. Кристина взе първа награда в нашия конкурс с проекта си за [Русенски музикален център](#). Малко повече от година по-късно се срещаме отново, за да проверим какво се случва с нея.

Ето какво споделя тя пред арх. Добрин Цветков за сайта на [Дружество архитектурно наследство](#):

ДЦ: Здравей , Кристина, мина малко повече от година от участието ти в нашия III-ти национален конкурс за дипломни работи в сферата на опазване на архитектурното наследство. Разкажи ни с какво се занимаваш в последната една година?

КМ: През последната година освен, че работя в архитектурно бюро във Варна с водещ проектант арх. Ваня Караджова, отново съм студентка в [магистърската програма на ВСУ „Черноризец Храбър“](#): [Опазване на културното наследство](#).

ДЦ: Разкажи ни малко повече за магистърската програма, какви са впечатленията ти от нея досега?

КМ: Обучението е много добро, курсовите проекти са реални обекти, като всеки един от тях има своя специфика и трудност. Благодарение на това се подготвяме за реалния живот. Срещаме се с активно практикуващи

специалисти като археолози, реставратори, конструктори и др. , които ни помагат и ни насочват в дейностите по опазване на наследството. Запознават ни със световни практики, които бихме могли да приложим и в България.

ДЦ: Доста колеги архитекти смятат, че тези програми нямат смисъл и всеки архитект би трябвало да има право да работи по сгради паметници на културата. Какво мислиш ти по този въпрос?

КМ: Мисля, че тези програми са полезни. Колкото и богат опит да има даден архитект, обектите на културното наследство са специфични и винаги има какво ново да се научи. Материалите и методите за реставрация се развиват непрекъснато. Тези програми дават шанс на

архитектите и не само, да обогатят знанията си, да се запознаят със световни практики не просто като четат, а като обменят опит лице в лице с активно практикуващи тясно профилирани специалисти.

ДЦ: Ако днес ти възложат да проектираш това, което си разработвала на дипломната си работа до колко ще се придържаш към концепцията си от дипломната работа?

КМ: Ще се придържам на 100%. Дори и след година концепцията, която бях развила за Русенски музикален център, ми се струва напълно реализуема, обмислена и съобразена със заобикалящата я среда и необходима за града. Липсва единствено инвеститор (смее се).

ДЦ: Коя е любимата ти част от проекта?

КМ: Любимата ми част е усвоеното пространство на вътрешния двор. Допада ми, когато към този тип задачи има възможност по дискретен начин да добавя нещо, което да не е в конфликт с оригинала, а го допълва и контрастира, да бъде ясно и отчетливо.

ДЦ: Какви са основните разлики между университета и практиката?

КМ: Университета е мястото, което развива фантазията и въображението на младите архитекти, докато практиката ги среща с монотонното ежедневие, закостенялото мислене на инвеститорите и хилядите законодателни ограничения. Така, че университета е мястото, където можем да показваме нестандартните си идеи и в същото време те да бъдат приети радушно от колегията.

ДЦ: Ако трябва да сложиш знанията си от университета в един чувал, а знанията си от първата ти година в практиката, кой чувал ще тежи повече?

КМ: Без знанията от университета, тези от практиката не биха съществували. Взаимно са свързани и са с еднакво важна стойност и тежест. Колкото повече се вземе от университета, толкова по-лесно ще бъде навлизането в практиката.

ДЦ: Какви са основните предизвикателства пред младите проектанți в България?

КМ: Предизвикателство е да успееш да се реализираш, най-трудно е да си намериш работа по специалността. Аз имах късмет като започнах студентски стаж по европейска програма и в последствие след дипломирането ми останах в същото архитектурно студио на постоянен договор. Щастлива съм и удовлетворена от професионалното си развитие до момента. Като млад архитект получавам шанс да проектирам наравно с останалите архитекти в офиса с богат професионален опит. Смятам, че обмяната на знания и идеи между поколенията е много важна за качествено проектиране. Всеки печели от тази приемственост както проектантският екип, така и инвеститорът.

ДЦ: Коя е най-приятната и коя е най-трудната част от ежеднезната ти работа?

КМ: Най-приятната част е, когато имаме нов проект и целия екип се съберем за обсъждане на идеи. Творческият процес е много вдъхновяващ и вълнуващ. А трудната част е координацията между отделните специалности.

ДЦ: Опиши малко по-подобно как протича творческият процес във вашето архитектурно студио?

КМ: Всеки скицира своите идеи, представяме ги помежду си като отчитаме предимствата и недостатъците и обикновено в този процес се формира компилация от най-доброто от идеите и това е проектът, който се представя на инвеститора.

ДЦ: Мислила ли си за реализация извън България?

КМ: Аз живея във Варна и не мисля да емигрирам. Смятам, че тук имам нужното поле за изява.

ДЦ: Искаш ли да поздравиш или изкажеш специални благодарности към някого?

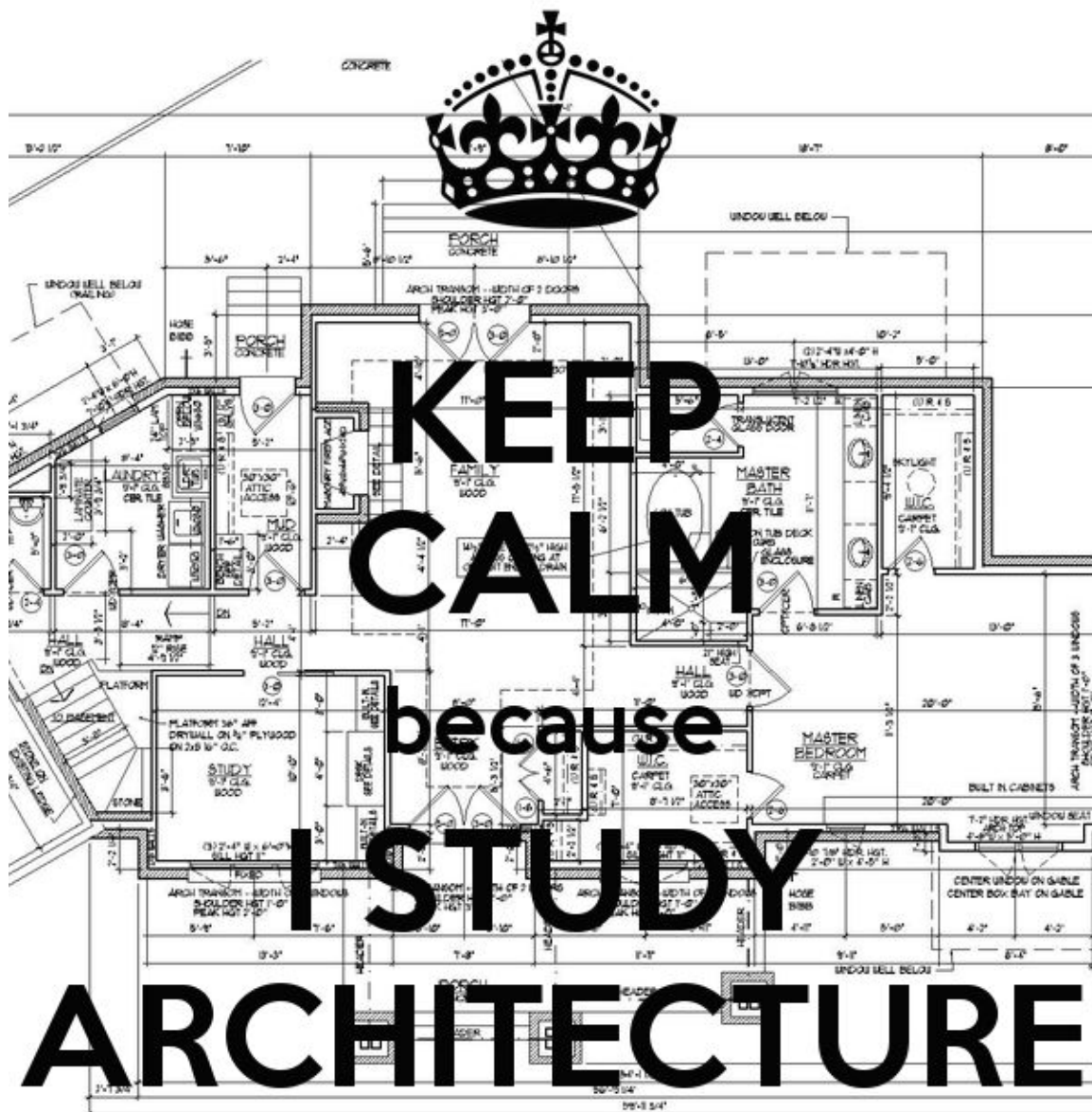
КМ: Благодаря на доц. Красимира Вачева и арх. Жечка Илиева за любовта, която породиха в мен към Културното наследство. Те са основния двигател в магистърската програма, в която в момента се обучавам. Тяхната любов и всеотдайност към

Архитектурното наследство са заразителни. Освен това благодаря от сърце и на арх. Ваня Караджова, която е мой работодател и пример за изключителен и талантлив архитект.

Кристина на фирменото парти на „пазителите на културното наследство“

Толкова от Кристина засега. Пожелаваме ѝ безброй професионални успехи в близкото и далечно бъдеще. Опазването на културното наследство е обществена мисия, с която никой не може да се справи сам. Затова се радваме, че въпреки трудностите участниците в нашия конкурс успяват да задържат интереса си към културното наследство и продължават да се развиват професионално.

Ето какво споделят други наши възпитаници за обучението си:

Въпрос: Вече като студенти, четвърти курс – „Архитектура“, как се чувствате, доволи ли сте от обучението във ВСУ „Черноризец Храбър“?

Денис Наумов: Доволен съм от обучението си във Варненския свободен университет. Атмосферата е приятелска, групите ни са с оптимален брой студенти, с което получаваме достатъчен контакт и индивидуално внимание от преподавателите.

Анна Петрова: Средата е наистина комфортна, базата е на ниво.

Ачилия Руфат: Много ми допадат инициативите за лекции на открито, сред ландшафта на ВСУ, възможността за участие в много допълнителни събития и проекти.

Арх. инж. Радина Стойкова, „ПРОЕТИКА“ ЕООД - Варна (завършила спец. „Архитектура“ във ВСУ): Обучението във Варненския свободен университет ми помогна много в професионалната ми подготовка, в надграждането и разширяването на полето ми за действие в моята област. Станах по-конкурентоспособна на реалния пазар. Освен това, е важно да се отбележи предразполагащата обстановка и добрата материалната база в университета.

Препоръката ми е, на студентите да се дават по-малко мащабни, но повече практически насочени задачи по архитектура, също така е добре да се работи в екип архитект + инженер – така наистина завършилите в тези области ще могат да се ориентират правилно и да бъдат пълноценни в работата си по-нататък.

Арх. Белица Паунова, „ФРИБУЛ“ ООД - Варна (завършила спец. „Архитектура“ и магистърска програма „Опазване на културното наследство“ във ВСУ): Университетът предоставя различни възможности за обучение извън регламентираната образователна програма - организират се семинари, уъркшопове и събития на различна тематика, често с гост-лектори от други градове и дори други държави. Осъществяват се международни контакти с колеги от същата професионална сфера - например съвместна работа по учебен проект в магистърската програма „Опазване на културното наследство“. Покрай тези интересни, сами по себе си, мероприятия, се дава възможност на студентите да се запознаят с различни хора.

Препоръка ми е, колкото е възможно по-често да се установява връзка между образователния процес и реалната практика в работна среда. Да се обърне внимание на мениджърските функции на архитекта - комуникация с другите специалности и клиентите.